

Kočičí píseň (The Old Gumbie Cat) - Hana Zagorová - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

Už chůze má je tichoučká,
jsem k dotýkání měkoučká,
jsem přítulná i nesmělá
a v náručí už dospělá.
Jsem vzorná kočka domácí,
co nemá nic víc na práci
než pít a jíst
a v klíně příst
a zvednout oči kočičí,
když ji říkáš, čí čí čí.

Nás lidi si našli snad na hraní spíš,
dnešní kočka má mašli a nepozná myš.
My známe ty televizní filmy a show
a namísto mňau řeknou koťata čau.
Naše panička vstává, když šňoupne si klíd,
a můj pán zase dává mi bikiny šít.
Pro mlsné kocoury máme tu keksy
a pro kočky košilky velmi sexy.

Mám na hraní sto klubíček,
jsem prostě číča mazlíček.
Když ofoukne mě větříček,
tak navléknou nám svetříček.
Prý všechno mám a všechno smím,
však přesto v noci tajně sním,
že jednou oknem vyskočím,
až bude mejdan kočičí.

Teď mi klidně říkej, čí čí čí.

V nás lidi si našli snad módu a cit,

dnešní kočka je šlágr a bytovej hit.

Do sta aut bude svět záhy sto koček brát,

na Koček Soirée Jean Marais bude se drát.

Micince začne zkoušet, začne zkoušet obuvník nárt,

a mourek dá si doušek, dá si doušek exportních Spárt.

A pak to zakrátko poběhne dál,

pán hlídá kotátko, kočky maj' bál.

Ks, ks, mňau!

Půjdem na střechy domů, kočky, si hrát,

je mráz, přesto noc bude hřát, bude hřát,

bude hřát, bude hřát, bude hřát,

ať doma ústřední topení sálá!

Ne, já jsem siamskej!

Tak to má být!